

موافقت نامه

بین

دولت ژاپن

و

دولت جمهوری اسلامی ایران

درباره کمک و همکاری متقابل اداری در امور گمرکی

دولت ژاپن و دولت جمهوری اسلامی ایران، که از این پس به عنوان طرف های متعاقد نامیده می شوند؛

با توجه به اینکه تخلف از قوانین گمرکی به زیان امنیت عمومی و منافع اقتصادی، مالی، اجتماعی، فرهنگی، تجاری و سلامت عمومی کشورهای متبوع آنها می باشد؛

با توجه به اینکه قاچاق مواد مخدر، مواد روانگردان، سلاح، مواد منفجره، مواد شیمیایی، بیولوژیکی و هسته ای، تشکیل دهنده خطری برای سلامت عمومی و جامعه است؛

با توجه به اهمیت حصول اطمینان از تعیین دقیق حقوق گمرکی و سایر مالیات های جمع آوری شده در واردات یا صادرات و همچنین حصول اطمینان از اجرای صحیح اقدامات راجع به ممنوعیت ها، محدودیت ها و اقدامات کنترلی توسط گمرکات آنها؛

با تشخیص نیاز به همکاری بین المللی در زمینه موضوعات مربوط به اجرا و اعمال قوانین گمرکی کشورهای متبوع خود؛

با توجه به موافقت نامه های بین المللی حاوی ممنوعیت، محدودیت و اقدامات ویژه جهت اعمال کنترل نسبت به کالاهای خاص؛

با اعتقاد به اینکه اقدام علیه تخلفات گمرکی می تواند با همکاری بین گمرکات آنها به نحو موثرتری صورت بگیرد؛ و

با در نظر گرفتن توصیه نامه شورای همکاری گمرکی درباره کمک متقابل اداری مصوب 5 دسامبر 1953 (14 آذر 1332) ،

در موارد زیر توافق نمودند:

ماده 1

تعاریف

از لحاظ این موافقت نامه:

الف- « گمرک » در ژاپن یعنی وزارت دارایی و در جمهوری اسلامی ایران یعنی گمرک جمهوری اسلامی ایران؛

ب- « قوانین گمرکی » یعنی قوانین و مقررات قابل اجرا و اعمال توسط گمرکات حاکم بر واردات، صادرات، عبور، انبارداری و جابجایی کالاها و قرار دادن کالاها تحت رویه های گمرکی دیگر از جمله اقدامات بازدارنده، محدودکننده یا کنترل کالاهایی که در صلاحیت گمرکات باشند؛

پ- « تخلف گمرکی » یعنی هر گونه نقض یا اقدام به نقض قوانین گمرکی؛

ت- « قلمرو گمرکی » یعنی قلمرو کشور هر طرف متعاقد که در آن قوانین گمرکی آن کشور جاری است؛

ث- « اطلاعات » یعنی هرگونه داده، اسناد، گزارش ها یا سایر مکاتبات طرف های متعاقد ؛

ج- « مأمور » یعنی هر مأمور گمرک یا مأمور سایر نهادهای دولتی که توسط گمرک تعیین شده است؛

چ- « شخص » یعنی هر شخص حقیقی یا حقوقی؛

ح- « گمرک درخواست شونده » یعنی گمرکی که از آن درخواست کمک می شود؛ و

خ- « گمرک درخواست کننده » یعنی گمرکی که درخواست کمک می کند.

ماده 2

دامنه شمول موافقت نامه

1- طرف های متعاقد از طریق گمرکات مربوطه خود در جهت حصول اطمینان از اجرای صحیح قوانین گمرکی و جلوگیری، تحقیق و مبارزه با تخلفات گمرکی طبق مفاد این موافقت نامه، به یکدیگر کمک ارائه خواهند نمود.

2- طرف های متعاقد باید تلاش های مشترکی را برای ساده سازی و هماهنگ سازی رویه های گمرکی از طریق گمرکات مربوطه خود به انجام برسانند.

3- این موافقت نامه باید توسط طرف های متعاقد طبق قوانین و مقررات لازم الاجرا در هر کشور و در حدود منابع در دسترس گمرکات مربوط آنها اجرا گردد.

4- مفاد این موافقت نامه تاثیری بر حقوق و تعهدات طرف های متعاقد به موجب هر گونه موافقت نامه بین المللی دیگر نخواهد داشت.

ماده 3

کمک متقابل

1- گمرکات، به ابتکار خود یا بنا به درخواست، کمکی را از طریق تبادل اطلاعاتی که به اطمینان از اعمال صحیح قوانین گمرکی و پیشگیری، تحقیق و مقابله با تخلفات گمرکی کمک می کند را به یکدیگر ارائه خواهند نمود.

2- هر یک از گمرکات به ابتکار خود یا بنا به درخواست، اطلاعات در دسترس در خصوص فعالیت هایی که ممکن است منجر به تخلفات گمرکی در قلمرو گمرکی کشور طرف متعاقد دیگر شود، به آن گمرک ارائه خواهند کرد.

3- اگر هر یک از گمرکات ملاحظه نماید که اطلاعات در دسترس که مربوط به تخلفات گمرکی شدید است می تواند اقتصاد، بهداشت عمومی، امنیت عمومی یا سایر منافع حیاتی کشور گمرک دیگر را شدیداً به مخاطره اندازد، باید در صورت لزوم این اطلاعات را در اختیار گمرک دیگر قرار دهد.

ماده 4

کمک بنا به درخواست

1- گمرک درخواست شونده، بنا به درخواست، اطلاعات زیر را به گمرک درخواست کننده ارائه خواهد نمود:

الف- آیا کالاهای وارد شده به قلمرو گمرکی کشور گمرک درخواست کننده به طور قانونی از قلمرو گمرکی کشور درخواست شونده صادر شده است؛

ب- آیا کالاهای صادراتی از قلمرو گمرکی کشور گمرک درخواست کننده به طور قانونی به قلمرو گمرکی کشور درخواست شونده وارد شده است؛ و

پ- آیا کالاهای عبوری از قلمرو یک طرف متعاقد که مقصد آن قلمرو گمرکی طرف متعاقد دیگر است، به طور قانونی عبور نموده است.

2- اطلاعات ارائه شده به موجب بند (1) این ماده باید، بنا به درخواست، شامل رویه‌های گمرکی مورد استفاده برای ترخیص کالاهای موضوع درخواست باشند.

ماده 5

نظارت ویژه

گمرک درخواست شونده، در صورت درخواست، باید اطلاعات زیر را، در حدود منابع در دسترس خود، به گمرک درخواست کننده ارائه و نظارت ویژه را بر آن‌ها داشته باشد:

الف- افرادی که معلوم شده است در داخل قلمرو گمرکی کشور گمرک درخواست کننده مرتکب تخلف گمرکی شده‌اند یا مظنون به انجام آن هستند، به خصوص کسانی که به داخل و خارج از قلمرو کشور درخواست شونده تردد می‌نمایند؛

ب- کالاهای در حال حمل یا در انبار که توسط گمرک درخواست کننده به عنوان مظنون به قاچاق به قلمرو گمرکی کشور گمرک درخواست کننده اطلاع داده شده است؛

پ- وسایل حمل و نقلی که استفاده از آنها یا سوء ظن استفاده از آنها در ارتکاب تخلف گمرکی در داخل قلمرو گمرکی کشور گمرک درخواست کننده برای گمرک درخواست کننده معلوم یا مظنون است؛

ت- اماکنی که معلوم شده توسط گمرک درخواست کننده جهت ارتکاب تخلف گمرکی، در قلمرو گمرکی کشور گمرک درخواست کننده، مورد استفاده قرار گرفته یا سوء ظن استفاده از آن‌ها وجود دارد.

ماده 6

شکل و محتوای درخواست‌های کمک

1- درخواست های کمک به موجب این موافقت نامه باید به صورت مکتوب به زبان انگلیسی باشد. این درخواست ها باید به همراه اطلاعاتی باشد که برای اجابت درخواست ها مفید بنظر می رسد. در صورت لزوم، به دلیل اضطراری بودن وضعیت، درخواست شفاهی می تواند انجام بگیرد و پذیرفته شود، اما باید بلافاصله به صورت مکتوب تایید شود.

2- درخواست های کمک به موجب بند (1) این ماده شامل اطلاعات زیر خواهد بود:

الف- گمرک درخواست کننده؛

ب- ماهیت رسیدگی هایی که در خصوص آن درخواست انجام شده؛

پ- موضوع و دلیل درخواست؛

ت- اسامی و نشانی اشخاص مرتبط با درخواست، چنانچه شناخته شده باشند؛ و

ث- شرح مختصری از موضوع تحت بررسی و عناصر قانونی دخیل.

3- اطلاعاتی که به موجب این موافقت نامه ارائه می گردد، به طور مستقیم بین ماموران تعیین شده توسط گمرکات متبوع آنها مکاتبه خواهد شد مگر اینکه در این موافقت نامه به گونه دیگر مقرر شده باشد.

4- هر گونه سند همراه درخواست برای کمک به موجب این موافقت نامه باید تا حد لزوم به زبان انگلیسی ترجمه گردد.

ماده 7

حضور مأموران گمرک درخواست کننده در قلمرو گمرکی کشور گمرک درخواست شونده

1- گمرک درخواست شونده می تواند به ماموران گمرک درخواست کننده اجازه دهد در موقع انجام تحقیق توسط گمرک درخواست شونده در قلمرو آن حضور داشته باشند.

2- حضور ماموران گمرک درخواست کننده در قلمرو گمرکی کشور درخواست شونده باید فقط در نقش مشاوره ای بوده و مشمول شرایط و مقررات مقرر توسط گمرک درخواست شونده باشد.

3- در زمان حضور ماموران گمرک درخواست کننده با رضایت و تحت شرایط تعیین شده توسط گمرک درخواست شونده در قلمرو گمرکی آن کشور، این ماموران می توانند:

الف- از طریق ماموران گمرک درخواست شونده در دفاتر گمرک درخواست شونده، در مورد اسناد، سوابق و سایر داده مربوطه مشورت نمایند؛ و

ب- تصویر اسناد، سوابق و سایر داده مربوطه را تهیه نمایند.

4- هنگامی که مأموران گمرک درخواست کننده در قلمرو گمرکی کشور گمرک درخواست شونده حضور دارند باید در هر زمانی قادر به ارائه مدارکی دال بر هویت، صلاحیت رسمی خود باشند. آنها نباید لباس فرم بپوشند یا اسلحه حمل نمایند. آنها مسئول هرگونه تخلفی خواهند بود که مرتکب می شوند. آنها تا حدی که قوانین و مقررات داخلی کشور گمرک درخواست شونده مقرر کرده است، از همان حمایت مقرر برای ماموران گمرک آن برخوردار خواهند بود.

ماده 8

استفاده از اطلاعات و محرمانگی

1- اطلاعاتی که به موجب این موافقت نامه دریافت می شود فقط برای اهداف مندرج در بند (1) ماده (2) این موافقت نامه باید مورد استفاده قرار گیرد. نباید برای مقام های دیگر ارسال گردد مگر اینکه گمرک ارائه کننده اطلاعات صریحاً به طور کتبی استفاده آن را توسط مقام های دیگر تصویب کرده باشد.

2- گمرک دریافت کننده اطلاعات، می تواند با وجود جمله دوم بند (1) این ماده، مگر اینکه گمرک ارائه کننده اطلاعات به گونه دیگری اعلام نماید، اطلاعاتی را که طبق این موافقت نامه دریافت نموده در اختیار سازمان های مجری قانون مربوطه کشور خود قرار دهد که این سازمان ها می توانند این اطلاعات را تحت شرایط مذکور در اولین جمله بند (1)، بند (3) این ماده و ماده (9) این موافقت نامه استفاده نمایند.

3- هر یک از طرف های متعاقد باید محرمانه بودن هرگونه اطلاعات دریافت شده به موجب این موافقت نامه را حفظ نموده و حداقل مشمول همان سطح حفاظت و محرمانگی همان نوع اطلاعات به موجب قوانین و مقررات کشور گمرک ارائه کننده اطلاعات باشد مگر اینکه گمرک ارائه کننده اطلاعات، به افشای این اطلاعات رضایت دهد.

4- مفاد بندهای (1) تا (3) این ماده نباید مانع استفاده یا افشای اطلاعات تا حدی گردد که در قوانین و مقررات کشور گمرک دریافت کننده اطلاعات تعیین شده است. گمرک دریافت کننده اطلاعات باید، در هر زمان ممکن، به گمرک ارائه دهنده اطلاعات، اطلاع قبلی در خصوص افشای اطلاعات بدهد.

ماده 9

رسیدگی کیفری

1- اطلاعات ارائه شده از گمرک یک طرف متعاقد به گمرک طرف متعاقد دیگر به موجب این موافقت نامه نباید توسط طرف متعاقد اخیر الذکر در رسیدگی کیفری انجام شده توسط دادگاه یا قاضی مورد استفاده قرار گیرد.

2- با وجود بند (1) این ماده، وقتی که یکی از طرف های متعاقد قصد استفاده از این اطلاعات در رسیدگی کیفری انجام شده توسط دادگاه یا قاضی را داشته باشد، گمرک آن طرف متعاقد باید موافقت کتبی گمرک طرف متعاقد دیگر که اطلاعات را ارائه نموده از قبل اخذ نماید.

3- گمرکی که قصد دارد موافقت کتبی گمرک طرف متعاقد دیگر را طبق بند (2) این ماده از قبل اخذ نماید، به ابتکار خود یا بنا به درخواست، می تواند اطلاعات مرتبطی که جهت اخذ این موافقت کتبی مفید به نظر می رسد را در اختیار گمرک ارائه کننده اطلاعات قرار دهد.

4- هیچ یک از بندهای این ماده نباید مانع از ارائه درخواست اطلاعات توسط یک طرف متعاقد از طرف متعاقد دیگر از طریق مجاری دیپلماتیک یا سایر مجاری مقرر بر طبق قوانین کشور طرف متعاقد دیگر گردد.

ماده 10

استثنائات

1- در مواردی که گمرک درخواست شونده یک طرف متعاقد ملاحظه نماید که کمک به موجب این موافقت نامه می تواند حاکمیت، امنیت، سیاست عمومی یا سایر منافع اساسی آن کشور را به مخاطره اندازد یا باعث افشای اسرار صنعتی، تجاری یا حرفه ای در قلمرو گمرکی آن کشور گردد، طرف متعاقد مذکور می تواند از ارائه این کمک مضایقه یا خودداری نماید یا این کمک می تواند با رعایت برخی شرایط یا الزامات ارائه گردد.

2- چنانچه گمرک درخواست کننده قادر به اجابت درخواست مشابه آنچه که از سوی گمرک درخواست شونده چنین درخواستی را دریافت می کند نباشند، باید به این واقعیت در درخواست خود توجه دهد. برآوردن چنین درخواستی به صلاحدید گمرک درخواست شونده خواهد بود.

3- از ارائه کمک می تواند توسط گمرک درخواست شونده به این دلیل که در تحقیق جاری، من جمله تحقیق توسط سازمان های مجری قانون مربوطه، تعقیب یا رسیدگی قضایی خللی ایجاد می کند خودداری شود. در این صورت گمرک درخواست شونده برای تعیین اینکه آیا می توان ارائه کمک را موکول به هر گونه قیود و شرایطی نمود که گمرک درخواست شونده ممکن است ضروری بداند، با گمرک درخواست کننده مشورت خواهد کرد.

ماده 11

همکاری فنی

گمرکات، در هنگام اقتضا و مناسبت، در زمینه های پژوهش، توسعه و آزمایش رویه های جدید گمرکی و کمک ها و شیوه های اجرایی، فعالیت های آموزشی ماموران گمرک و تبادل کارکنان بین خود همکاری خواهند نمود.

ماده 12

اجرای درخواست ها

- 1- گمرک درخواست شونده باید کلیه اقدامات متعارف جهت اجرای درخواست کمک به موجب این موافقت نامه را به انجام برساند.
- 2- چنانچه یک درخواست کمک قابلیت اجرا نداشته باشد، گمرک درخواست کننده باید سریعاً با ارائه بیان دلایل رد یا تعویق درخواست، از این موضوع مطلع گردد. این بیان می تواند به اطلاعات مربوطه که ممکن است برای گمرک درخواست کننده برای پیگیری بعدی درخواست مفید به نظر برسد همراه باشد.
- 3- در مواردی که گمرک درخواست شونده، مقام ذی ربط جهت برآوردن درخواست کمک نباشد، می تواند سریعاً درخواست را به آن مقام ذی ربط که وظیفه ای به پاسخ دادن به این درخواست ندارد انتقال دهد.

ماده 13

هزینه ها

- 1- هزینه های صرف شده در اجرای این موافقت نامه، برعهده طرف های متعاقد مربوط خواهد بود.
- 2- چنانچه برای اجرای درخواست کمک، هزینه های ماهیتاً زیاد و غیرمتعارف مورد نیاز بوده یا باشد، طرف های متعاقد به منظور تعیین قیود و شرایطی که به موجب آن درخواست اجراء و هم چنین روشی که به موجب آن هزینه ها تقبل خواهد شد، با یکدیگر مشورت خواهند کرد.

ماده 14

اجرای موافقت نامه

- 1- کلیه مشکلات و اختلاف ها در ارتباط با تفسیر یا اجرای این موافقت نامه باید از طریق مذاکرات دوجانبه بین طرف های متعاقد حل و فصل شوند.
- 2- ترتیبات تفصیلی به منظور اجرای این موافقت نامه، در صورت نیاز، بین گمرکات طرف های متعاقد منعقد خواهند گردید.

ماده 15

لازم الاجراء شدن

طرف های متعاقد یکدیگر را به صورت مکتوب از طریق مجاری دیپلماتیک از انجام تشریفات داخلی خودشان برای لازم الاجرا شدن این موافقت نامه مطلع خواهند نمود. این موافقت نامه در سی امین روز پس از تاریخ دریافت اطلاعیه موخر لازم الاجرا خواهد شد.

ماده 16

فسخ

1- این موافقت نامه برای مدت زمان نامحدود منعقد شده است. اما هر یک از طرف های متعاقد می تواند آن را در هر زمان با ارائه اطلاعیه کتبی به طرف مقابل از طریق مجاری دیپلماتیک فسخ نماید. فسخ 90 روز پس از تاریخ ارائه اطلاعیه فسخ به طرف متعاقد دیگر نافذ خواهد شد.

2- کمک های جاری در زمان فسخ، به هرترتیب، طبق مفاد این موافقت نامه تکمیل خواهند شد.

ماده 17

اعمال قلمرویی

این موافقت نامه در قلمرو گمرکی دو کشور اعمال خواهد شد.

ماده 18

بازنگری

1- طرف های متعاقد می توانند به منظور بازنگری این موافقت نامه، بنا به درخواست، با یکدیگر ملاقات کنند.

2- طرف های متعاقد در هر زمان، پس از رضایت متقابل کتبی از طریق مجاری دیپلماتیک، می توانند این موافقت نامه را اصلاح کنند. اصلاحات به موجب همان شرایط مقرر در ماده (15) این موافقت نامه لازم الاجرا خواهد شد.

برای گواهی مراتب بالا، امضاء کنندگان زیر که به طور مقتضی از طرف دولت های متبوع خود مجاز شده‌اند، این موافقت نامه را امضا کرده‌اند.

این موافقت نامه در تهران در تاریخ 22 ماه هشتم سال 3 ریوا برابر با 31 ماه مرداد سال 1400 هجری شمسی و 22 ماه اوت سال 2021 میلادی، در دو نسخه اصلی به زبان های ژاپنی، فارسی و انگلیسی امضاء شده که هر سه متن از اعتبار یکسان برخوردار می باشد. در صورت هر گونه اختلاف در تفسیر مفاد این موافقت نامه، نسخه انگلیسی ملاک خواهد بود

از طرف

دولت جمهوری اسلامی ایران

از طرف

دولت ژاپن